

هو الله - ای زجاجات سراج وهاج پیمان، حقائق مقدسه...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

لوح رقم (152) - من آثار حضرت عبدالبهاء - مکاتیب عبدالبهاء،
جلد 3، صفحه 366

(152)

هو الابهی الابهی

ای زجاجات سراج وهاج پیمان حقائق مقدسه که ثابت بر میثاق و مقتبس از اشراقند چون زجاجات نورانیه محل سطوع شمس پیمانند انوار عهد اشراق بر آن زجاج نماید و از زجاج بر آفاق اینست که میفرماید "و فی أنفسکم أفلا تبصرون" چون نظر بر آفاق نمائی پرتو اشراق بینی لیکن مرکز این انوار قلوب ابرار "سنریم آیاتنا فی الآفاق و فی انفسهم حتی یتبین لهم أنه الحق" جناب قابل علیه بهاء الله در رسائل خویش ذکر یاران ثابتان نموده که هریک گلشن محبة الله را گلی معطرند و انجمن معرفه الله را شمع نور زبانشان بترتیل آیات توحید دمساز و قلبشان بملاً ملکوت ابهی همراز شب و روز بآتش جان سوز پرده سوزند و در محفل انس شمع شب افروز دمدم هدم ذکر جمال قدمند و در ظل تربیت مربی امم بوستان حقائق را شقائقند و آوارگان کوی دوست را یار موافق بخدمت یاران مفتخرند و بعبودیت آستان مقدس مشتهر گاهی تلاوت آیات کنند و گهی ترتیل مناجات دمی از موهبت رحمن بخندند و گهی بر حال آن مظلوم بگریند روزی چون شمع برافروزند و شبی چون پروانه بال و پر حول سراج میثاق بسوزند این از فضل بیمنهای حضرت یزدان است که بچنین موهبتی مخصص گشته اند و

ORIGINAL

بچنین عنایتی موفق "تؤتی من تشاء و تعز من تشاء و تختص برحمتک من تشاء" ای یاران فضل و جود حضرت معبود چون گنج روان است و فیض بی پایان فرصت را از دست مدهید و وقت را غنیمت شمردید و از معین سلسبیل عنایت نوشید توجه بملکوت غیب کنید و از حقیقت لا ریب بهره و نصیب جوئید این جهان لانه مرغان ترابی است نه آشیان طیور الهی عالم خاک است نه جهان تابناک پس بجان پاک زنده گردید و آهنگ ملکوت افلاک کنید و تبطل نمائید و تذلل و ابتهال جوئید و به بندگی عتبه مقدسه چون عبدالبهاء در کمال محویت و فنا قیام کنید تا روی را بر خاک عجز و نیاز نهاده "ما عبدناک حق عبادتک" گوئید و "ما عرفناک حق معرفتک" بر زبان رانید هیکل این عبد برداء تذلل مزین است نه قیص تذلل وهامه این حقیر بتاج عجز و نیاز مفتخر است نه ناز و امتیاز کل بندگان آستانیم و چاکران جانفشان عزت و بزرگواری و عظمت و کبریائی سزاوار درگاه پروردگار است و آنچه منقبت عبد است و مفخرت مرکز عهد عبودیت درگاه احدیت است و بندگی آستان ربوبیت این تاج اکلیل جلیل است و این سراج روشنی عبد منیب جهان الیوم بنور عبودیت روشن است و بگلهای رقیت گلشن تا توانید شریک عبدالبهاء شوید و ندیم این مستغرق بحر محو و فنا و البهاء علیکم

۲۶ جماد الثانی سنه ۱۳۱۷ (ع ۶)